

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ'.

Ὕχος δ' Ίωάννου Μοναχοῦ

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης, καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπειτα τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν, πρώην τὴν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὃ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη, φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτὸς

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατούμενην, λύει τὴν πατρικήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὔτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύονται μητρικά, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἐλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου ὁ αὐτὸς

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὡδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος, ἔδει γάρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἀνευ σπορᾶς σύλληψις, ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοί.

Καὶ τῆς Ἀγίας Προσόμοια γ'

Ὕχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σὴν παλαιότερα κατάλληλον, Φεβρωνίᾳ πανεύφημε, ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη, ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοὶ ἐχαρίσατο, πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τὸ τοῦ σώματος, ἡ ὥραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν, ώς κρίνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὅσιαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταὶς τοῦ αἵματος ροαίς, πεφοινιγμένη Νύμφη πανάμωμε, διὸ σὲ καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ώς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνίᾳ πανεύφημε, ὁ ρύμονος Ἄγγελος, ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὄφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι, ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοιαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅχος πλ. β'

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, Ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν, ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἥρξατο βοῶν, Πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοί.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅχος πλ. δ'

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην, Τὶ παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, καγῶ στρατιώτην, σὺ τὸν νομοδότην, καγῶ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν λόγον, καγῶ τὴν φωνήν, τὴν κηρυξάσαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου

„Ηχος δ'

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμώντες σε, στείρωσις γάρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτή σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύτεται.

Απολυτίκιον τῆς Αγίας „Ηχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῷ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνακαὶ ζήσω ἐνσοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοί, Αὐτῆς πρεσβείας, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εῖς, καὶ τῆς Αγίας ὁ παρών, οὐ δὲ ή Ακροστιχίς.

Ὑμνοις σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.
Ποίημα Θεοφάνους.

‘Ωδὴ α' „Ηχος πλ. δ' ‘Υγρὰν διοδεύσας

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοὶ χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχήν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοίς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα.

Ο νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ἐσαρκώθη, δὲν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

‘Ωδὴ γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἴσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρὺν ἐνδοξεῖ, τυραννικήν, καὶ πολυθεϊας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νὺν ἐστερέωσας, τὴν κραταιὰ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἐνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Εὗρε σε βοήθειαν, τὴν Θεομῆτορα Πάναγνε, ἡ εὐκλεής, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυνε.
‘Ο Είρμος

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν Προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου „Ηχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ο πάλαι ταὶς ροαίς, Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοὶς μὲ βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλῖδος, τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντὸς ἰκετεύων, ὡς πρέσβυς εὐπροσδεκτος.

Δόξα... τῆς Αγίας

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὥραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὃν τὸν

άρχεκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας, οὗ μὲ λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγούσά με, ταὶς σαις εὐχαὶς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νηδὺ μητρική, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἄγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν, ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δούλον σου.

΄Ωδὴ δ'

Σύ μου ἴσχυς Κύριε

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία, σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἔραστῇ, τῷ πεποθημένῳ εὐάρεστῇσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀέναιον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοίς, ἡς ὀρεγομένη βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, τοὶς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον τὰς Ἱεράς, βίβλους Ἱερῶς, ἐγχειρίζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα.

Θεοτοκίον

Πύλη φωτός, πάσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοὶς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ σώματι Χριστόν, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα, οὗ νὺν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

΄Ωδὴ ε'

Ἔνα τὶ μὲ ἀπώσω

Ὥραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἰμάτων σου ἐξθφανθείσῃ σοί, ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τῶν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στάσα, δικαστικῶν ὢ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχήν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναὶς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χείρας, καὶ τῶν πληγῶν τάς ἀληγδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Τοὴ τῶν σῶν αἰμάτων, τῆς πολλυνθεῖας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὁδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν είργάσαντο.

Θεοτοκίον

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυρίων τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἀγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε Θεόνυμφε.

΄Ωδὴ ζ'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ώμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου, Ἔνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσίμαχος.

Φωστήρα θεολαμπὴ σὲ ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίνη, ταὶς διδαχαὶς ἐκβιβάσασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε, παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σὲ νύμφην ἀμόλυντον.

Θεοτοκίον

Οἱ ἔμψυχοις τοῦ Δεσπότου θάλαμοις, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

΄Ο Εἱρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἄδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ως Ἰωνάς, Ἐκφθορὰς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

**Κοντάκιον Ἡχος γ'
Ἡ Παρθένος**

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας, ὅνπερ γάρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δή, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον

Τὴ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὄσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι

- Προὶξ τὴ γυναικῶν καλλονὴ Φεβρωνία.
- Τομὴ κεφαλῆς, ὡς καλὴ σοὶ προὶξ γύναι!
- Δῶκε δὲ Φεβρωνίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ὀρεντίου, καὶ τῶν ἔξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡν τὰ ὄνόματα Φαρνάκιος, Ἐρως, Φίρμος, Φιρμίνος, Κυριακὸς καὶ Λογγῖνος.

Στίχοι

- Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάθους,
- Ἐν γῇ τελευτᾷ καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.
- Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
- Ανῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.
- Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἐρως,
- Πρὸς οὓς μεταστάζει, ὥσπερ ἡρα χαιρέτω.
- Θρόνοι νοητοὶ Φιρμίνος τε καὶ Φίρμος,
- Οἵς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.
- Κυριαχόν, Λογγίνον ὡς Ἰσαγγέλους,
- Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβείων τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείω ἀφανισμῷ.

Ταὶς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

**Ωδὴ ζ
Παῖδες Ἐβραίων**

Ὕειθρα πηγάζεις ἱαμάτων, τοὶς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου, Φεβρωνία σεμνή, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕ οἱς καλής σου πραγματείας! σαρκὸς αἷματος θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαστε παρθένε Φεβρωνία, τὴ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα, Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

**Ωδὴ η'
Ἐπταπλασίως καμινον**

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νύν, ταὶς φωτοειδέσιν ἀστραπαὶς πυρσεύουσα, φωτὶ γὰρ ὡμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, Τὸν φωτοποιόν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὑστερον, ὀπίσω γὰρ

ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεᾶνις φαιδρά, καὶ σοῦ τοὺς μαστούς, τούς ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον, ἐτιμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ὅσμὴ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιαζεις.

Βεβαρυμμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταὶς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τὴ σκέπη σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν, ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βιῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ μὲ σαὶς πρεσβείαις, ἔξαρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον

Τῆτορευόντων γλώσσαι σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὃ Θεογεννῆτορ, Μαριάμ Θεόνυμφε, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἄγνη, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ὃ νὺν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγάζει, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἱρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἔξεκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Τερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ωδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

Ω θεία τοῦ Δεσπότου περιστερά, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενική, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταὶς χλωροειδέσι μαρμαρυγαίς, τῆς σῆς ὁμοιογίας, καὶ θείων σου αἵματων, τὸν σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοὶ προσομιλοῦσα γυμνῶ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὄρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους, μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἡξίωσαι, νὺν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Ιάσεις ἀναβρύεις ως ποταμός, ροιζηδὸν τοὶς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τὴ σεπτή, θήκη Φεβρωνία θεοειδές, τῆς παρθενίας ἄγαλμα, ἀνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάτισμα.

Θεοτοκίον

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὄλισθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τὸν συντόνως, κατερραγμένους, ως ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, δὸν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεής, ποθήσασα συντόνως, ὅπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

Ο Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὁφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Άγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου

Γυναῖκες ἀκούτισθητε

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαράν καὶ ἀγαλλίασιν, διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἔορτάζει.

Θεοτοκίον

Προφῆται προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα... Τοῦ Προδρόμου

Ἡχος πλ. δ'

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία, πρέπει τῷ Βαπτιστὴ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης, οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βιῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτήρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν

ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὕχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καί, Ἀπόλυσις.